ANUL III. — Nr. 890. EDIŢIA A DOUA SAMBATA, 20 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ în pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Un şarpe veninos
AMERICA IN ROMÂNIA
Corespondenţa din Craiova
D'ALE OFIŢERILOR
CURIERUL BĂILOR
EXPERIENŢE
Şcoala superioară de farmacie
JULIETA VICTORIOASĂ
Lacrimile Jeaneĭ

Bucureştĭ, 19 Iulie 1891.

UN ŞARPE VENINOS

Lectoriĭ *Adevĕruluĭ* aŭ cetit de sigur traducerea ce am publicat, a uneĭ corespondenţe trimisă din Bucureştĭ ziaruluĭ german *Kölnische Zeitung*.

Acea corespondenţă, plină de minciunĭ şi de murdăriĭ, este opera unuĭ om mic de stat, mic la suflet, ipocrit şi mincinos, mândru şi obraznic faţă cu ceĭ micĭ, târâtor şi slugarnic faţă cu ceĭ marĭ, opera unuĭ scrib în călimara căruia nu este cerneală, dar venin:—am numit pe Mitiţă Sturza.

Fricos până la laşitate, acest individ nu a avut nicĭ o dată curajul de a iscăli scârboasa sa proză. El insultă, calomniază, dar se ascunde.

Cunosc pe acest şarpe de maĭ bine de treĭ-zecĭ de anĭ şi nu pot nicĭ astă-zĭ spune dacă negriĭ i's ochiĭ, căcĭ tot-d'a-una umblă cu privirea în pămênt.

Cuza-Vodă, a doua zi după urcarea Sa pe Tron, îl ia ca secretar intim, şi după doĭ anĭ—adecă la 1861—îl numeşte ministru al instrucţiuneĭ publice, în cabinetul compus sub preşidenţia defunctuluĭ Anastasie Panu.

L'am vĕzut atuncĭ plângând şi voind cu forţa a sĕruta mâna luĭ Vodă-Cuza, care iscălise decretul sĕŭ de numire. Domnitorul democrat, nedeprins cu asemenea platitudinĭ, i-a zis rîzând: *Dă-mĭ pace, Mitică! Sunt Vodă, dar nu Mitropolit.*

După câţĭ-va anĭ, acest slugarnic lacheŭ conspiră contra bine-făcătoruluĭ sĕŭ, şi s'a mândrit că a fost unul din resturnătoriĭ primeĭ Domniĭ democratice ce avusese această ţară. Mitiţă Sturza a furat toate hârtile luĭ Cuza Vodă şi are neruşinarea de a le păstra la el, ca şi cum aceste hârtiĭ ar fi propietatea luĭ şi nu a Ţăreĭ.

Nu trecu multă vreme şi acest lacheŭ conspirator a căzut plângând la picioarele văduveĭ Elena Doamna cerând ertare pentru actul infam comis de el în Februarie 1866.

In anul 1875, sub guvernul conservator, intră în conspiraţiunea care avea de scop rĕsturnarea luĭ Carol I şi a Dinastieĭ Sale, şi în faţa întreguluĭ comitet, a propus asasinarea Prinţuluĭ Carol Hohenzollern, ca mijlocul cel maĭ expeditiv pentru ca Ţara să scape de acest **Străin,** de acest **Spion Prusian;** — aşa numea conspiratorul Mitiţă pe Carol I.

Cine nu ştie că acest conspirator a devenit cel maĭ servil curtezan, cel maĭ târâtor ciocoiŭ la picioarele Aceluia, pe care cu doĭ saŭ treĭ anĭ înainte voia să'l asasineze.

Toate slugile Palatuluĭ priveaŭ cu hohote pe ministrul Sturza, desbrăcat de gheroc, căţărându-se, cu o cârpă în mână, pe scara uneĭ biblioteci, pentru a curăţi de praf cărţile luĭ Carol, şi acest slugoiŭ, fiŭ de boer—căcĭ tatăl sĕŭ Alexandru D. Sturza Miclăuşeanu era boer, în înţelesul bun al cuvêntuluĭ, stimat şi iubit de întreaga Moldovă—acest slugoiŭ este, pentru a mĕ servi de cuvintele întrebuinţate de el în corespondenţa sa, personificarea **boerimeĭ căzute din zilele noastre, care nu are nicĭ o legătură cu naţiunea română, şi care este alcătuită în mare parte din elementele cele maĭ decăzute moraliceşte şi cele maĭ netrebnice ale societăţeĭ române.**

Şi acest târâtor lacheŭ nu dă înapoĭ înaintea nicĭ uneĭ infamiĭ.

El aruncă insultele cele maĭ triviale uneĭ Domnişoare, a căreĭ singură vină este că a rĕspuns la amorul luĭ Ferdinand Hohenzollern. — Unde e fata care, în locul Eleneĭ Văcărescu, nu ar fi fost măgulită de sentimentul ce a inspirat? — Dar a vorbi *sentimente* luĭ Mitiţă Sturza este ca şi cum aĭ sta la vorbă cu un surd despre muzică.

El zvârle noroiul, în care'ĭ place a trăi, asupra întregeĭ familiĭ Văcărescu, fără a se gândi că teribilă ar fi ziua, în care s'ar hotărî cine-va a ridica vĕlul care acoperă murdara sa viaţă.

Dar unde veninosul corespondent al ziaruluĭ *Kölnische Zeitung* atinge culmea neruşinăreĭ şi a cinismuluĭ, este când se proclamă el singur **şef al partiduluĭ naţional-liberal.** Această grosolană minciună dovedeşte că acest vulgar biurocrat împinge cutezanţa până a aspira la onoarea de şef, şi că el nu a înţeles că naţionaliĭ-liberalĭ l'aŭ tolerat în mijlocul lor, graţie influenţeĭ defunctuluĭ Ion C. Brătianu.

Cine nu'şĭ aminteşte platitudinele sale ca ministru, când a declarat în Parlament, cu o desgustătoare umilinţă, că *îndată ce Ion C. Brătianu îĭ va porunci să părăsească banca ministerială, el se va retrage, şi îndată ce'l va chema, va reveni.*

Săriţĭ liberalĭ din toate unghiurile Ţăreĭ!

Săriţĭ şi daţĭ în capul Baronuluĭ de Hahn, care îndrăzneşte a'şĭ întinde ghiara spre drapelul liberalismuluĭ.

Liberalismul român va muri în ziua, în care drapelul sĕŭ va fi **mânjit de balele acestuĭ şarpe veninos.**

Alex. V. Beldimanŭ

TELEGRAME

PETERSBURG, 17 Iulie.—La prînzul de la Primărie în onoarea ofiţerilor escadreĭ france, bustul D-luĭ Carnot a fost aşezat în sală; în timpul toasturilor în sănatatea Ţaruluĭ şi a D-luĭ Carnot musica a cântat himnul rusesc şi marseillesa. D nu de Laboulaye, amiralul Gervais, primarul şi miniştriĭ de interne şi de comunicaţiĭ aŭ băut cu cupa de argint oferită de oraşul ofiţerilor francezĭ.

MOSCOVA, 18 Iulie.—Regele Serbieĭ a sosit în timpul seriĭ; a fost primit cu onorurile militare; a tras la Kremlin.

BERLIN, 18 Iulie.—*Monitorul Imperiuluĭ* publică numirea D-luĭ Gossler ca preşedinte superior al Prusieĭ occidentale.

AMERICA IN ROMANIA

Sub acest titlu mĕ voiŭ încerca să arăt, în câte-va liniĭ generale, impresiunile ce culeg asupra mişcăreĭ ce de vr'o doĭ anĭ se produce în extragerea petroleuluĭ, din minele noastre de Americaniĭ, carĭ aŭ introdus în Ţară la Poiana, sistemul şi aparatele lor direct din Pensylvania.

Descoperirea ţiţeiuluĭ la Poiana

Pe timpul când se construia linia ferată Buda-Slănic, D. inginer Baum, născut în ţară la Comăneştĭ, judeţul Bacăŭ, şi naturalizat român, a recunoscut că localităţile de pe ambele malurĭ ale gârleĭ Vărbilăŭ sunt imbibate de petroleŭ. D. Baum, care se ocupase foarte mult cu Geologia, asupra căreia a scris deja în diferite reviste şi în publicaţiĭ personale ale sale, a făcut câte-va încercărĭ carĭ l-aŭ întărit în bănuelile sale.

Cum D. Baum n'avea capitalurĭ suficiente, s'a adresat firmeĭ Arbenz et Wolf din Bucureştĭ, în asociaţiune cu care a şi început sondajele.

Invoiala cu locuitorii

Terenurile petrolifere aparţinênd ţăranilor, după legea împroprietăririĭ, nu se puteaŭ rĕscumpăra. D. Baum le-a închiriat în condiţiunĭ destul de avantagioase pentru locuitorĭ; cărora li se plăteşte câte 100—200 leĭ de gura de puţ pe an; cel-lalt loc remâind ţeranilor ca să şi'l cultiveze.

Durata contractuluĭ este de 15 anĭ, după care timp ţăraniĭ, pe locurile cărora sunt construite gurile de puţurĭ, rĕmân absolut stăpânĭ pe ele.

Formarea Companieĭ Americane

Firma Arbenz et Wolf, văzând că lacurile subterane de petroleŭ sunt prea departe şi că capitalurile de care dispuneaŭ nu permit urmarea lucrărilor, eraŭ cât p'aci să le abandoneze.

In acest interval se iveşte o companie engleză-americană, care urmăreşte desrobirea Indiilor de petroleul Rus, de la Bacu şi face propunerĭ D-lor Baum, Arbenz et Wolf.

Fără multă întârziere, Americaniĭ se constitue într'o formidabilă societate, delegând pe unul din asociaţĭ *D. Pielsticker* a gera afacerile chiar la localitate.

Firma societăţeĭ, asupra căreia a trecut exploatarea s'a intitulat *Pielsticker et C-nie.*

Reluarea lucrărilor

Abia constituită societatea, pornesc colosale transporturĭ de tuburĭ, sonde, locomotive, oamenĭ şi tot ce trebue pentru exploatare, direct de la Pittsburg din Pensilvania, (Statele-unite ale Americeĭ de Nord).

S'aŭ deschis 16 gurĭ de puţurĭ, care aŭ dat micĭ cantităţĭ de petroleŭ, sondele însă urmează a perfora pămîntul 'nainte.

Puţurile Americane

Sunt două sisteme de puţurĭ americane, care se perforează cu sonde.

Puţul Canadian. Dupe ce s'a săpat atât în cât pot fi introduse tuburĭ, d'aci 'nainte prin mijlocul tubuluĭ se introduce un sfredel înădit, care se învîrteşte împrejur prin mijlocirea unuĭ motor cu abur. Pe mĕsură ce sfredelul funcţionează înăuntru, o pompă introduce apă din gârla Vărbilăuluĭ spre a subţia pămêntul.

Cu cât sfredelul găureşte pămêntul, cu atâta de sus se înădesc tuburĭ, carĭ se împing maĭ adânc. Indată ce tubul s'a umplut de apa minerală, se scoate sfredelul şi tubul se goleşte printr'o pompă de 20 caĭ putere. Tubul la fund este tot-d'a-una dublat, cel dinăuntru serveşte a scoate pămêntul maĭ gros, care n'a putut fi subţiat prin apă. Cu acest mijloc, puţul canadian a ajuns la o adâncime de peste 100 metri.

Puţul Pensylvanian.—Diferă de cel Canadian prin faptul că sfredelul în loc să fie de fier până la orificele puţuluĭ, are o lungime de doĭ metri şi este legat cu o sfoară colosal de groasă, prin mijlocul căreia se învârteşte în fund ridicându-se şi isbind cu putere stâncele de piatră şi sare, pe care le sfărâmă. Tot ca la cel canadian, se introduce un tub maĭ mic şi apă cu care se subţiază noroiul care se scoate afară cu pompe.

Sunt două puţurĭ de Pensilvania şi unul Canadian. Unul din aceste puţurĭ are o adâncime de 140 de metri.

Puţurile Româneştĭ

Nicĭ puţariĭ noştri nu se lasă maĭ pe jos. Şase Românĭ din satul Suranĭ, de d'asupra Vălenilor, găuresc şi eĭ pământul cu târnăcopul şi cu sapa lor, prin ghizdurĭ-ţăndărĭ şi aŭ ajuns cu unul la 142 metri.

La puţurile româneştĭ se lucrează numaĭ ziua cât e soare ca să se poată vedea. Lumina se întroducĕ în puţ prin mijlocul uneĭ oglinzĭ care reflectează razele soareluĭ în fundul puţuluĭ. Un ţĕran lucrează 4 ore pe zi în puţ şi 8 afară. O ceată de 6 oamenĭ lucrează la un puţ. Eĭ sunt plătiţĭ cu metrul, la adâncimea care sunt acum li se plăteşte 70 leĭ pe metru. Un metru 'l tae într'o zi. Când daŭ de pietre saŭ sare, plata li se sporeşte.

Aşteptările Companieĭ

Compania are siguranţa că va găsi un lac subteran al căruia debit speră să dea 15—20,000 litri de ţiţeiu pe zi.

Orĭ ce cantităţĭ de petroleu vor găsi, o vor expedia în Indiĭ, prin mijlocirea celor 14 vapoare cisterne ce aŭ deja pentru transportul petroleuluĭ Rusesc din Caucaz.

Lucrătorii

Sunt jumĕtate streinĭ: Americanĭ şi polonĭ din Galiţia şi jumĕtate Românĭ, pe care esploatarea 'ĭ apreciază foarte mult, pentru sobrietatea, stăruinţa şi îndemănarea lor şi speră a 'ĭ forma ca la un moment dat să rămâie numaĭ cu eĭ, lucru ce face onoare atât companieĭ cât şi Românilor.

Un călător.

Corespondenţa din Craiova

O mare nenorocire

Un fapt odios, barbar s'a petrecut ierĭ la construcţia Palatuluĭ de Justiţie din localitate. Scriŭ aceste rêndurĭ căcĭ mĕ doare inima ca Român şi Craiovean când vĕd că 'şĭ bate joc atât streiniĭ cât şi nulităţile Craioveĭ de banul orăşeanuluĭ şi judeţianuluĭ. Iată de ce e vorba:

Ierĭ pe când cincĭ lucrătorĭ săpaŭ la un şanţ pentru punerea temelieĭ uneĭ anexe la Palat, din causa terenuluĭ mişcător, malul **nefiind susţinut fiindcă nici un inginer nu se află pe şanţurĭ,** s'a prăbuşit şi s'a acoperit. Prin **acest accident treĭ aŭ murit, iar ceĭ-l'alţĭ doĭ sunt pe moarte.**

Judeţiul plăteşte 30,000 fr. pentru supra veghere. D. Galeron se plimbă la Paris, iar inginerul Litarcek, de la Primărie plătit ca ajutorul luĭ Galeron cu 500 leĭ pe lună, trebuie să 'şĭ facă serviciul la Comună, şi supravegherea lucrărilor la Palat se face azĭ de un băiat care pentru prima oară vede cum se zideşte!!! Iată dar cum se petrec lucrurile în Craiova noastră.

Eŭ unul am licitat la conducerea acestor lucrărĭ, şi oferta mea de şi a fost cea maĭ joasa; totuşĭ fostul nenorocit Prefect Economu şi cu actualul Preşedinte de comitet aŭ găsit că făcând politică neguvernamentală, nu puteam să îngrijesc de banul orăşenilor meĭ. Nemţiĭ însă pot face maĭ bine.

Ceia ce trebuie să declar ca om de ştiinţă este că lucrarea actuală nu corespunde de loc cu jertfa ce statul şi judeţul fac. Nicĭ arhitectul Judeţuluĭ, nicĭ societatea de construcţiunĭ n'a avut grija să calculeze compresibilitatea terenuluĭ pe care se clădeşte, apoĭ fundaţia şi soclul în loc să fie cu piatră, s'au făcut cu cărămidă aşa în cât ţinând seamă de modul cum se lucrează şi de materialul ce se întrebuinţează, lucrarea e deja compromisă.

Eŭ unul nu pot cere D-luĭ Prefect Logadi de cât să se încordeze ca la 1874 cu construcţia şoselelor; azĭ lumea voieşte să câştige mult şi să muncească puţin. D-sa are mare rĕspundere cu această lucrare şi decĭ e dator să fie energic şi să dea judecăţeĭ pe ceĭ vinovaţĭ. Ştiŭ că e drept, îl rog să fie şi energic.

La Primărie D-l Ilie Boldescu a numit comisar clasa II pe Nae Pantofaru, şi pe Stăncescu N., ambiĭ comisarĭ comunalĭ, dar nicĭ unul nicĭ altul nu ştiŭ să'şĭ semneze numele!!! Poate fi corupţiune maĭ mare în Craiova noastră?....

Inginer, **V. Ştefănescu**

GREVA

TOULOUSE, 17 Iulie.—Greva tramwaiurilor şi a omnibusurilor se înrăutăţeşte; trupele aŭ ocupat boulevardele. Comisarul central a fost lovit cu pumnĭ şi bastoane, Dragoniĭ aŭ tras; o femeie bătrână a fost grav rănită, mulţimea a aruncat cu pietre contra trupeĭ. Pentru a evita o ciocnire sângeroasă s'a făcut să se retragă trupele şi tramwaiurile să intre în gară. Greviştiĭ armaţĭ de sape şi târnecoape aŭ distrus atuncĭ maĭ multe chioşcurĭ, apoĭ aŭ ars dărămăturile; trupele s'aŭ întors să ocupe bulevardele.

D'ale Ofiţerilor

D. Gherassi Cotzelini din Fălciŭ a trimes D-luĭ General Cantilli următoarea plângere în contra locotenentuluĭ A. Giovani, de la compania de acolo:

Domnule General Comandant al Diviziei Roman

Sub-semnaţiĭ Toma Traula şi Gherasim Cotzelini, ambiĭ comercianţĭ din Fălciŭ, venim a ne plânge contra D-luĭ Locot. A. Giovani, din compania de Dorobanţĭ locală pentru necuviincioasa sa purtare şi insultele ce am suferit.

Numaĭ în respectul onoareĭ de ofiţer nu i s'a rĕspuns dupe cum merita; şi convinşĭ pe deplin că şefiĭ superiorĭ înfrânează pe inferiorĭ, am căutat a evita scandalul. Decĭ venim cu onoare a reclama D-voastre cele suferite şi care sunt reprimate de bună cuviinţă şi legĭ.

Două zile în urmă D. Giovani avênd gustul de plimbare cu luntrea a voit să o ia de la şlepu meŭ Traulo. Servitoriĭ marinarĭ s'aŭ opus spuindu'ĭ să o ceară de la stăpân, la care obiecţiune D. Giovani a replicat cu insulte şi ameninţărĭ.

In urmă după o zi, în presenţa maĭ multor persoane, D. Locot. Giovani şi-a permis a mĕ insulta foarte degrădător pe mine Cotzelini, şi căuta a mĕ lovi cu un biciŭ ce 'l poartă în loc de sabie.

Martorĭ la aceste sunt D-niĭ: Hriste Ambatelo, Ch. Şcandali, Apostul Vasilato, Lascar Sandovicĭ şi Herşcu Vechsler toţĭ din Fălciŭ.

Depunem prezenta plângere cu rugăminte D-le General, a reprima pe acest Domn Ofiţer, dupe cum veţĭ crede, dându'l saŭ nu în judecata Tribunaluluĭ respectiv.

Numaĭ de la decizia D-voastre depandă a se înlătura scandalurile, şi ca ceĭ ofensaţĭ să nu iasă din marginile buneĭ cuviinţe.

Bine-voiţĭ, vĕ rugăm D-le General, a primi asigurarea deosebiteĭ noastre consideraţiĭ.

Gh. Cotzelini, Toma Traula.

Curierul băilor

SLĂNICUL DIN MOLDOVA

16 Iulie 1891

Gonit de nişte căldurĭ de nesuferit, am pornit spre Slănic, pe de o parte spre a respira un aer maĭ curat, iar pe de alta spre a vedea ce progrese aŭ maĭ realizat aceste băĭ, ce de alt-fel ocupă primul rang printre staţiunile noastre balneare.

Până la T.-Ocna mergĭ cu drumuĭ de fier. De aci şi până la Slănic, o distanţă de 18 kilometri, mergĭ cu trăsura.

Drumul ce şerpueşte printre munţĭ pe malul rîuleţuluĭ Slănic, e tot ce poate fi maĭ pitoresc. De o parte şi de alta zidurĭ 'nalte de munţĭ şi stâncĭ enorme, carĭ pe alocurĭ avansează până de-asupra drumuluĭ, în cât par'că vor să te zdrobească. In tot parcursul drumuluĭ, aĭ remânea într'o contemplaţiune visătoare, dacă nu aĭ fi deranjat la fie-ce moment de salturĭ teribile ce staŭ să te arunce jos din trăsură, aceasta mulţumită gropilor de pe şosea, care e mizerabilă şi foarte prost întreţinută, măcar că este vizitată destul de des de persoane notabile şi în special de D-niĭ eforĭ.

Maĭ departe însă, mare mĭ-a fost mirarea, întâlnind vr'o 100 oamenĭ carĭ lucraŭ cu mare grabă la repararea şoseleĭ. Intrebându-ĭ ce însemnează aceasta şi pentru ce această reparaţiune tocmaĭ acum la sfîrşitul sezonuluĭ? 'Mi-aŭ rěspuns: — *„Apoĭ D-nule, o să vie Măria Sa Regele.“*

Va să zică a trebuit să vie Regele la Slănic pentru ca să se repare şoseaua.

Nu ştiŭ cine o fi conducând aceste lucrărĭ de reparaţie, dar am observat că în loc să o dreagă, maĭ rěŭ a stricat'o, căcĭ aŭ cărat lut din malurĭ şi l'aŭ aşternut pe şosea ca s'o niveleze, după care dând o mică ploaie s'a făcut o mizerie în cât trăsurĭ cu patru caĭ trebue să meargă la pas. Bieţiĭ birjarĭ tunaŭ şi fulgeraŭ contra acestuĭ sistem de a repara şoselele.

In fine după o călătorie de 3 ore şi jumětate am ajuns în Slănic. Aci pregătirĭ marĭ pentru primirea Regeluĭ: steagurĭ tricolore, plantaţiunĭ artificiale de brazĭ pe marginea drumurilor, arcurĭ etc. Dinasticiĭ eforĭ cheltuesc cu multă dărnicie, pentru a face pompe regale, din baniĭ ce sunt lăsaţĭ de generoşiĭ donatorĭ cu totul pentru alt scop. Poate că la anul vor mări iarăşĭ taxele de cură, spre a'şĭ scoate aceste cheltuelĭ.

De la 83 când am vizitat pentru prima oară aceste băĭ şi până azĭ, administraţia n'a făcut aproape nimic şi dacă Slănicul s'a schimbat întru cât-va, aceasta se datoreşte vilelor particulare ce s'aŭ clădit aci. Eforia nu a făcut de cât un noŭ hotel care seamănă cu o „şură de paie“ fără nicĭ un stil, fără nicĭ un gust; a maĭ clădit o baracă la isvorul No. 3, şi a maĭ făcut câte-va podeţe peste Slănic. Un început de canalisare a „Slăniculuĭ“ pe distanţa ce traversează staţiunea, stagnează deja de câţĭ-va anĭ fără sfârşit.

Săteniĭ aŭ fost gonițĭ din incinta Slăniculuĭ pentru că, se zice, făceaŭ concurenţă eforieĭ,—eĭ s'aŭ stabilit un kilometru maĭ la vale constituind aşa numitul „Satul noŭ“ şi aci însă sunt supuşĭ la taxe enorme şi foncierurĭ exagerate. In schimb, pentru eĭ administraţia nu face nimic, nicĭ măcar şoseaua carĭ trece pe dinaintea caselor lor şi unde locuesc jumětate din visitatoriĭ Slăniculuĭ, nu ie îngrijită.

Dacă însă administraţia nu a făcut nimic pentru confortul visitatorilor în schimb însă taxele s'aŭ urcat mereŭ. Aşa taxa apelor pentru o familie ie 35 leĭ, baia rece 3 leĭ 50 banĭ, caldă 3 leĭ.

Camerile la Hotelurile eforieĭ nu se închiriază de cât cu sesonul, în cât visitatoriĭ ce vin pentru 2—3 zile sunt expuşĭ să doarmă afară.

Viaţa aci ie cu mult maĭ scumpă de cât la băile din străinătate şi cred că dacă lumea continuă de a veni aceasta se datoreşte numaĭ apelor, carĭ sunt dintre cele maĭ renumite pentru boalele de stomac, afecţiunĭ reumatice, etc.

Astă-zĭ băile Slănic aŭ devenit băĭ de lux şi aci cu timpul nu vor maĭ putea veni de cât ceĭ cu punga groasă, carĭ vin maĭ mult pentru a petrece de cât pentru a cura vre-o boală.

Băĭ gratuite nu se maĭ dă la nimenĭ, nicĭ de prin spitalele eforieĭ, nu se cură aci nicĭ un bolnav pe socoteala eforieĭ, astă-zĭ băĭ gratuite aŭ numaĭ funcţionariĭ administraţiuneĭ şi toate neamurile lor.

Maĭ multă lume mi s'a plâns de duoĭ coconaşĭ carĭ sunt puşĭ la biroul administraţieĭ: Vasiliu şi Ghica, carĭ 'ţĭ vorbesc cu un ifos par'că băile ar fi proprietatea lor. D-lor vin tot-d'a-una la biroŭ maĭ târziŭ de cât orele fixate prin regulament, iar când cine-va întârziază un moment peste ora închidereĭ, D-lor refuză de aţĭ maĭ da bilete trântindu-ţĭ uşa în nas.

Propriŭ zis ca poziţiune, Slănicul e foarte frumos, în special partea de la apele No. 1 în sus spre cascadă şi frontieră. In aceste părţĭ natura a fost foarte darnică şi capriţurile eĭ duc din surpriză în surpriză. In această parte e şi preumblarea de predilecţiune a tuturor, în toată regiunea aceasta fiind numaĭ brazĭ.

După cât am aflat, anul acesta e maĭ puţină lume de cât anul trecut; totuşĭ mie mi s'a părut a fi foarte multă, şi lumea continuă a veni.

La 14 ale curenteĭ, am asistat la bal Sala de dans a hoteluluĭ cel mare era ticsită de lume, tot *„High-liful* luĭ Claymoor“ îşĭ dăduse întâlnire aci.

La 9 ore fără un sfert, orchestra începu a intona primul vals şi balul se deschise cu graţioasa D-şoară Prăjescu, valsând cu D. Locot. Tătaru.

De astă-dată fiind cavalerĭ maĭ mulţĭ, balul a fost maĭ antrenat. Cadrilul compus din peste 30 perechĭ, înfăţişa o priveliște măreaţă, iar figurile dênsuluĭ se executaŭ maşinalmente de ceĭ ce dansaŭ ocupându-se maĭ mult de... curte.

Foarte multe D-ne şi D-şoare, printre carĭ am remarcat: D-nele Giani, D-na Leca, D-na Zaremba, D-na colonel Gianoglu, D-na Frank, D-na Cristescu, D-na Orĕscu, D-na Manu, D-na Rosseti, D-na Prăjescu, D-na Vasiliu, D-na căpit. Russo D-na colonel Bengescu, D-na căpit. Buhelca, D-na Al. Vasiliu, D-na Resmeliţă, D-na Ortinschi, D-na Hepites, D-na Vladoianu, D-na Mitrea, D-na Calotu, etc. şi etc. D-rele formaŭ un buchet imens printre carĭ putem cita: Gentila D-ră Prăjescu, gentilele D-re Rosseti, graţioasa D-ră Ghica, D-ra Cantemir, D-ra Lupaşcu D-ra Lupu, D-ra Dumba, D-ra gener. Cernat, D-ra Şuţu, D-rele Nenovicĭ, D-rele Secăreanu, D-ra Mitrea, D-ra Haralambie, D-ra Palade, D-ra Melinte, D-ra Poteca, D-ra Smeria, D-ra Leca, D-ra Olga Sachelarie şi alte multe aĭ căror nume cu părere de rěŭ îmĭ scapă.

Balul a durat până la 12, când toată lumea plecă obosită la culcare. A doua zi, Lunĭ dimineaţa foarte puţină lume la cură.

Răcoreanu

* * *

MEHADIA

Domnule Director,

In prima mea conrespondenţă 'mĭ-am luat angajamentul ca să vě comunic impresiunile ce 'mĭ vor produce vizitarea cu deaměnuntul a băilor Mehadieĭ, numite astă-zĭ pe Ungureşte „Hercules-fürdö“, şi dacă n'am făcut acest lucru maĭ curând, causa a fost pe de-oparte indispoziţia ce am avut câte-va zile, iar pe de alta, că am voit să věd ceva pe aicĭ ca să am ce comunica lectorilor ziaruluĭ *Adevěrul*.

Astă-zĭ, crezîndu mě în putinţă de a mě achita de obligaţiunea ce singur 'mĭ-am luat, încep prin a spune că mare impresie îmĭ-a făcut închiderea tuturor prăvăliilor de aicĭ, în zilele de Duminecĭ, de la orele 10 a. m. până a doua zi, exceptându-se bine înţeles Farmacia, berbierul şi debitul de tutun unde se vinde şi bilete de băĭ.

In această privinţă cu destul regret trebue să-o mărturisesc, că Unguriĭ ne-aŭ luat înainte. La noĭ în ţară, de maĭ mult timp se discută cestiunea repaosuluĭ de Dumineсă, s'a făcut destulă gălăgie asupra acesteĭ cestiunĭ, şi la urma urmeĭ, am ajuns de rîs, că Ungurii un popor pretins maĭ ne cioplit ca noĭ, ne-a luat înainte şi şi aŭ decretat repaosul de Duminecă, sub pedepse aspre pentru contravenienţĭ, dupe cum 'mĭ aŭ comunicat maĭ mulţĭ comercianţĭ de aicĭ, pe care 'ĭ-am întrebat în această privinţă.

Faţă cu barbariile ce se comit zilnic aproape în armata noastră, după cum věd că relatează ziarele pe care le citesc, nu maĭ puţin am fost surprins şi de modul cum trăesc soldaţiĭ (cătanele cum sunt denumiţĭ) de aicĭ, la orĭ-ce restaurant, grădină saŭ cafenea. Alăturĭ de masa unde şeade Maiorul, Căpitanul, saŭ orĭ-ce alt oficer superior orĭ inferior, vine şi şade şi cel maĭ simplu soldat după ce'şĭ face salutul obligatoriu, şi aproape toţĭ soldaţiĭ îĭ vezĭ citind felurite ziare.

La noĭ în ţară, miĭ de sfinţĭ şi crucĭ saŭ D-zeĭ, s'ar revĕrsa asupra capuluĭ vre-unuĭ nenorocit de soldat saŭ grad inferior (afară de ceĭ privilegiaţĭ) dacă şi-ar permite să şează la o masă alăturĭ cu un oficer de orĭ-ce grad ar fi.

Ce să-ĭ zicĭ, disciplina nu permite la noĭ asemenea lucrurĭ!...

Ce deriziune!

Printre persoanele cunoscute din ţară de la noĭ am remarcat pe aicĭ pe D-nu Doctor Severeanu şi pe D-nu Bilcescu Directorul BănceĬ Naţionale din Bucureştĭ, D-nu Columbeanu Procuror General şi D-nu Gârleşteanu Procuror de secţie de la Curtea Apelativă din Craiova şi încă vre-o câţĭ-va românĭ pe care nu i-am cunoscut, iar restul visitatorilor se compune din Ungurĭ, Sârbĭ şi câţĭ-va Bulgarĭ.

Timpul acum e frumos, zilele trecute însă, a fost o ploaie torenţială.

Cine are banĭ mulţĭ, poate petrece foarte bine aicĭ, căcĭ fiind banĭ, dispare şi obrăsnicia Ungurilor, şi orĭ-ce neajunsurĭ: pe dată ce însă mijloacele nu permit cuĭ-va să dea bacşişurĭ în dreapta şi în stânga, nicĭ chelneriĭ nu te bagă în seamă, şi trebue să adăstĭ ore întregĭ să fiĭ servit cu o cafea, saŭ cu o mâncare.

Un Român.

17 Iulie 1891.

INFORMAŢIUNĬ

Mâine fiind sěrbătoarea Sfîntuluĭ Ilie, ziarul *Adevěrul* va apare numaĭ într'o singură ediţie dimineaţa.

Numěrul viitor, va apare Lunĭ la orele obicinuite.

—✱—

Citim în *Naţionalul* de ierĭ:

Azĭ, la regimentul 3 de roşiorĭ, un sergent din escadronul al 3-lea a lovit pe un soldat atât de tare în cât ia rupt falca.

Imediat un domn sub-locotent, care asistase la această lovire, a comunicat faptul superiorilor sĕĭ.

Doue ore în urmă, D. locotenet-colonel Papadopol a dat ordin ca regimentul să se înşire în curtea cazarmeĭ, şi în faţa tutulor camarazilor sěĭ, sergentul a auzit citirea ordinuluĭ prin care a suspendat pe 60 de zile din gradul de sergent, şi prin care se aminteşte tuturor că bătaia e oprită în armaţă.

Cum? atâta tot? 60 de zile numaĭ suspendat, pe când soldatul va rěmânea pentru tot-d'a-una schilodit?

Cerem darea în judecată a acestuĭ barbar, ca ast-fel să se dea un exemplu sever.

—✱—

D. Lascar Catargiu aŭ luat în cercetare proiectul de organisare a jandarmerieĭ rurale, spre a întroduce oare-carĭ modificări şi al prezenta *la Toamnă* corpurilor legiuitoare.

—✱—

Din Craiova ni se telegrafiază că Poliţaiul Grecescu a demisionat irevocabil.

Drum bun!

—✱—

Linia cea nouă de tramvay de la la Strada Romană la bariera Rahoveĭ va fi pusă în circulaţie la 25 curent, de oare-ce lucrările aŭ întârziat puţin.

—✱—

Orele de lucru iar aŭ fost schimbate la Ministerul de Interne.

Să ştie că până acum fusese schimbate de la 10 dimineaţa până la 12 şi de la 2 la 5; Acum aŭ fost aranjate de la 11 la 5, dar cu o complicaţie oare-care; că şefiĭ divizielor să vie maĭ de vreme cu o ora, de asemenea şi copiştiĭ.

—✱—

Ţinem a declara, că notiţa privitoare la mutarea căpitanuluĭ M. din Craiova la Calafat, pentru ca să poată rěmânea căpitanul Băicoianu în Craiova, nu ne-a fost trimeasă de căpitanul M., ci de corespondentul nostru obicĭnuit.

Aceasta pentru a nu expune pe D. Căpitan la neplăcerĭ din partea superiorilor.

—✱—

La 11 August se face la Piatra alegerea colegiuluĭ I de deputaţĭ în locul D-luĭ Leon Bogdan demisionat.

Alegerea va fi prezidată de D-l Eugen Donicĭ, membru la Curtea de apel din Iaşĭ.

Candidaţiĭ sunt: D-ni Gr. Cozadini independent şi Gr. Isăcescu, de astă-dată liberal-conservator.

—✱—

Ministerul cultelor a decis ca în locul şcoalelor divizionare de la Externatele de fete din Bucureştĭ să creeze un al treilea Externat secundar.

—✱—

Aseară s'a petrecut minunat de bine şi româneşte la Hotel Gabrovenĭ.

Noul antreprenor D. Ioan Mihalcea, a invitat maĭ mulţĭ prietinĭ comercianţĭ şi câţĭ-va ziariştĭ pentru a inaugura noua instalaţie a hoteluluĭ.

Serbarea era pregătită şi condusă de D-na Mihalcea soţia D-luĭ Mihalcea, aşa că petrecerea a fost în familie.

Noĭ care ne mândrim de prieteşugul familieĭ Mihalcea şi care ne bucurăm de succesul sěŭ, nu putem de cât să le reînoim urările noastre de prosperitate.

—✱—

Ierĭ, o servitoare numită Carolina Atanasiu, din strada Sfinţilor Nr. 25, voind a aprinde focul la bucătărie cu gaz, sticla pe care o avea în mână a făcut explozie şi a ars'o pe faţă.

Ea a fost trimisă în căutarea Spitaluluĭ Brâncovenesc într'o stare disperată.

FRANŢA ŞI RUSIA

PARIS, 18 Iulie. — D. Bourgeois, numit ministru al istrucţiuneĭ publice a zis în discursul ţinut la distribuirea premielor concursuluĭ general al liceelor din Paris, că Francia, nu cere de cât să trăiască în pace cu toate popoarele. Acelora carĭ ne acuză că suntem o ameninţare pentru pacea lumeĭ, să le rěspundem că Francia crede că starea militară actuală este contrarie tutulor ideilor sale, tutulor dorinţelor sale; ea nu vrea să pue puterea sa de cât la serviciul dreptuluĭ.

PARIS, 18 Iulie. — *Siècle* rěspunzênd ziaruluĭ *Grajdanine*, zice că Francia nu va cere nicĭ o-dată Rusieĭ de a se expune pentru ea; Rusia poate să mărească trupele pentru ea însă-şĭ. Alianţa morală exprimată în telegramele schimbate între Ţar şi D. Carnot, face maĭ mult de cât o convenţiune militară.

GRAINDORGE

EXPERIENŢE

(Un pat de bolnav într'o cameră de spital. In jurul patuluĭ se află D. Cornil, un celebru doctor hirurgic; lângă dênsul numeroşĭ studenţĭ de medicină care aşteaptă ca maestrul să înceapă operaţia).

Doctorul.

Este vorba, Domnilor, despre piciorul drept care este atins de cangrenă. Vě rog să preparaţĭ instrumentele... Oh! oh! îmĭ vine o ideie genială! Maĭ întâiŭ să adormim subiectul. *(după ce l'a adormit)* Bun. Am intenţiunea, Domnilor, de-a mě încerca într'o operaţie pe care n'a încercat-o nicĭ un hirurgic până acum şi care va fi un eveniment colosal în epoca noastră, dacă reuşeşte saŭ chiar dacă nu reuşeşte. Această onoare voiŭ împărtăşi-o cu D-voastră fiind-că îmĭ daţĭ ajutor şi mě susţineţĭ. Iată ce voesc să fac: să taĭ piciorul drept şi să'l pun în locul celuĭ stâng şi pe cel stâng în locul celuĭ drept. Sunt convins că acesta va fi singurul mijloc de a reda picioarele acestuĭ nenorocit. In tot cazul, dacă nu vom ajunge la rezultatul pe care îl sperăm, totuşĭ o cale nouă vom deschide în ştiinţa hirurgieĭ, cea-ce este esenţialul.

Un elev.

Admirabil!..

Doctorul.

In rezumat, această operaţie este aceia ce dansatoriĭ numesc schimbare de picioare. *(eleviĭ rîd)* Acum să începem. *(el taie cele doue picioare ale bolnavuluĭ)* Amiciĭ meĭ!... staţĭ!... o nouă ideie genială mi-a venit!... Dacă în locul acestor picioare, carĭ sunt aşa de banale, am pune braţele; şi în locul braţelor, picioarele?... De exemplu: în locul piciorului drept vom pune braţul stâng şi în locul braţuluĭ stâng vom pune piciorul drept. *(murmur de admiraţie printre studenţĭ)* Cloroformaţĭ maĭ mult pe bolnav ca să nu se deştepte. Iĭ vom face o surprindere mare. *(îĭ taie braţele)* Observaţĭ să nu se confunde toate aceste membre şi arangeaţi-le pe fie-care la locul eĭ.

Un elev.

Scumpul meŭ maestru...

Doctorul.

Ce este?

Un elev.

Bolnavul a murit.

Doctorul.

Glumeştĭ... *(examinează pe bolnav)* Aşa este. Eĭ bine, scumpiĭ meĭ elevĭ, am făcut o uriaşă descoperire ştiinţifică. Toţĭ savanţiĭ se întrebaŭ de mult dacă schimbul între picioare şi mâinĭ era posibilă. Graţie experienţeĭ de faţă, noĭ putem şti că nu este posibil! Să continuăm decĭ cu alte experienţe. *(trece la alte paturĭ)*.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĚRUL“

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEĬ

VII (9)

Dejunul Margaretei.

Jeana crezu cuvintele aceste drept cuvinte Evangelice. El le pronunţase cu un aier aşa de liber că ea nu se îndoia că femeia care întărziase în camera luĭ era o străină pentru acest aventuriar.

— Eĭ bine, zise ea, dă-ĭ drumul acesteĭ femeĭ, sau dacă nu plec.

— Oh! nu! nu veĭ pleca, dar dă-mĭ timpul să expediez pe acea femeie în mod cuviincios. N'o cunosc, dar mi se pare că este o fată bine crescută.

Jeana, zdrobită de nenumărate emoţiunĭ, căzu pe canapea, acoperindu-şĭ faţa cu mâinile, în vreme ce Marţial eşĭ să expedieze pe acea femeie.

Căcĭ aceia pe care el pretindea că n'o cunoaşte, era metresa sa de şease lunĭ.

Margareta Aumont era plăcută şi avea farmec.

Ea părăsise pe un prinţ rus pentru Marţial. Ea spera că într'o zi va devenĭ celebră, căcĭ avea o voce frumoasă. Marţial o iubea mult. El se hotărâse în ziua aceia să dejuneze cu ea, să petreacă puţin. Ea se prepara să se facă comodă, când tocmaĭ atuncĭ intră la dânsa Marţial.

— A.. tu nu ştiĭ, închipueştĭ că mĭ-a venit o cumnată.

— O cumnată! dar tu nicĭ odată nu mĭ-aĭ vorbit de fratele tĕu.

— Fratele meu? Dar am 3—4 fraţĭ. Dar nu ţĭ-am vorbit de eĭ, pentru că n'am obicieiul tĕu să vorbesc, de familie.

— Eĭ bine, ce e de făcut?

— Scumpa mea, sunt silit să dejunez cu ea.

— Şi eu?

— Tu te veĭ duce să dejunezĭ cu sora ta.

— Glumeştĭ foarte urît.

— Dar nu glumesc de loc.

Voeştĭ 20 napoleonĭ pentru birje?

Margareta era să se supere, dar fiind vorba de banĭ zâmbi:

— Aşĭ vrea să věd vîrful nasuluĭ al acesteĭ cumnate.

— A! nu fi geloasă. Are nasul roşiu.

Apoĭ o conduse politicos până la uşe, şi dupe aceia reintră la Jeana.

Jeana era în aceiaşĭ poziţiune.

— Nu este aşa că am expediat pe Margareta foarte repede?

— Ah! respir! murmură Jeana.

Un zîmbet uşor trecu peste figura sa ca şi cum ar fi voit să exprime un sentiment de victorie; dar de odată iar fu cucerită de tristeţă.

Marţial se aşeză lângă ea. De şi era obicinuit cu femeile, totuşĭ lângă această tînĕră fată, aventura aceasta era prea neaşteptată. Era în adevĕr o pasiune iresistibilă care aducea pe această fată la Marţial.

Maĭ înainte de a merge maĭ departe cu ea, el voi să vorbească puţin împreună, pentru a vedea cum înţelege ea amorul, pentru ce venise şi dacă nu medita să se reîntoarcă.

Sunt femeĭ cărora le plac să se confeseze. Jeana iubea prea mult pe Marţial, şi de aceia îĭ spuse totul: cum suferea din cauza luĭ, cum era transfigurată de amorul săŭ, cum mama sa voia să o dea dupe un magistrat, şi în fine modul cum se hotărîse să vie la el.

— Dacă ne-am pune să dejunăm? zise Marţial.

— A, da, murmură Jeana, dejunul care îl preporaseşĭ pentru...., nu mi-e foame.

— Sunt 11 oare.

— Eĭ bine, dacă ţi-e foame, voiu sta alăturĭ de d-ta.

— Pofta va veni mâncând.

Marţial sună. Negrul veni.

— Dejunul este gata?

— Da, Domnule conte.

El luă mâna Jeaneĭ pentru a o conduce.

D-şoara fu foarte surprinsă vězînd că dejunul se serveşte în camera de culcare. Ea însă se resignă şi suferi orĭ-ce umilinţă, ascultându-şĭ numaĭ îndemnul inimeĭ.

Fără a privi în jurul sĕŭ, se aşeză la gura sobeĭ.

— Iţĭ place şampania sau vinul de Rhin? întrebă Marţial.

— Nicĭ una, nicĭ alta. Eu nu beau de cât apă.

— D-ta eştĭ un foarte rĕŭ oaspeţ. Ierĭ n'aĭ mâncat nimic. Cu toate acestea îmĭ-amintesc că aĭ bĕut cu poftă.

— Din cauza frigurilor.

— Cu toaţe acestea trebuie să guştĭ puţin.

D-şoara luă un cârciu de strugurĭ.

— O să mănânc câte-va boabe de strugurĭ.

— Dacă voeştĭ să guştĭ dulceaţa strugurilor, zise Marţial, trebuie să mâncăm struguriĭ sărutându-ne.

Făcură astfel. Sărutarea luĭ Marţial era aşa de dulce, că uită totul din ce o neliniştea. Marţial se grăbi să sfîrşească dejunul.

Servitorul aduse cafelele.

— Voiŭ bea o cafea, zise Jeana.

— Ah! iată femeile, zise Marţial. Dar cine îţĭ spune că cafeaua e bună?

— Sunt sigură că va fi bună în aceastâ ceaşcă frumoasă.

Jeana bĕu douĕ, treĭ cafele cu rom, care e amestecate cu căldura din sobă şi cu sărutarile luĭ Marţial, îĭ dete puţină dispoziţie de spirit.

— Da, zise Marţial, abatele Delille a zis:

„In fie-care picătură beau o rază de soare.“ Eu însă beau razele de soare în ochiĭ tĕĭ.

— Iţĭ baţĭ joc de mine, îĭ zise ea, eu am venit aicĭ ca o zi de ploaie, cu ochiĭ plinĭ de lacrimĭ.

— Da, dar acum nu maĭ plângĭ.

Marţial nu era un amant ordinar; el îĭ zise: *te iubesc!* cu o dulceaţă irezistibilă, apoĭ o cuprinse în braţe.

El o rîdică până la al şeaptelea cer, de unde se cade tot d'auna pe pământ de nu maĭ vezĭ de cât noriĭ.

Şi sunt mulţĭ aceia carĭ preferă să se împotrivească norilor, tempestelor, furtunelor, de cât să mediteze tot d'auna subt cerul albastru.

(Va urma)

ŞCOALA SUPERIOARĂ DE FARMACIE

In precedenta mea scrisoare vorbind despre lipsa asistenţilor, ziceam că însăşĭ Şcoala superioară de farmacie trebueşte mult reorganizată, şi'mĭ rezervam plăcerea ca cu altă ocazie să vĕ întreţiŭ despre această cestiune foarte importantă; astă-zĭ îmĭ îndeplinesc această făgăduială, sperând că şi D-voastră — ca şi în trecut — veţĭ bine-voi a publica următoarele rîndurĭ în mult rĕspânditul Dv. ziar.

Inainte însă de a intra în fondul cestiuneĭ, daţi-mĭ voie, D-le Redactor a rĕspunde câte-va cuvinte corespondentuluĭ D-voastră, care sub titlul „Eleviĭ în farmacie“ ocupându-se de lipsa asistenţilor, se încearcă a combate cele susţinute de mine, de rîndul trecut.

Maĭ întâiŭ de toate eată „raţionamentul cel inocent“ al meŭ, că prin introducerea studiuluĭ de 2 anĭ ca asistent, am avea personalul necesar farmaciilor din ţară, — pentru aceasta n'am de cât să mĕ servesc de chiar argumentarea contradictoruluĭ meŭ. Ziceam dar în rîndul trecut — că reînfiinţându-se stadiul de mai sus, asistenţiĭ fiind atuncĭ obligaţĭ de a practica 2 anĭ într'o farmacie oare care, ar ocupa — se înţelege — posturile vacante ce se găsesc astă-zĭ, şi aceasta este cu atât maĭ adevĕrat, cu cât sub regimul actual, Elevul în farmacie, devenit asistent, dintr'un motiv saŭ altul, nu maĭ caută a se perfecţiona în manipulările farmacieĭ practice, manipulărĭ, carĭ orĭ-ce s'ar zice, sunt foarte importante; ci preferă de a se face comisar, funcţionar la gară, la Regie etc fiind munca maĭ puţină şi leafa maĭ grasă! Cu alte cuvinte regulamentul şcoaleĭ — aşa după cum se aplică el astă zĭ — maĭ are încă calitatea (?) aceea de a îndepărta pe elevul nostru de la ocupaţiunile luĭ ca farmacist şi de a'l îndrepta către alte funcţiunĭ care i se par maĭ uşoare, funcţiunĭ însă, care n'aŭ nimic comun cu specialitatea sa. — Eĭ bine, odată constatat acest fapt, este lesne de înţeles cum lipsa de personal inferior a ajuns să fie mult simţită, maĭ ales în farmaciile din provincie, căcĭ — mergĕnd maĭ departe — licenţiatul în farmacie odată desobişnuit (încă de pe când era asistent şi urma cursul universitar) de a maĭ lucra câte 14—16 ore pe zi (după cum iarăşĭ zicĭ D-ta), în farmaciĭ private, este natural că va continua a ocupa funcţiunile de maĭ sus, aşteptând poate „momentul propriŭ“ când prezintându-se la concurs şi „avĕnd noroc“ să devie patron de farmacie, fără multă muncă şi bătaie de cap!

Intreb dar dacă e tolerabilă această stare de lucrurĭ: să aĭ Dirigenţĭ şi Patronĭ de farmacie, care în tot timpul studiuluĭ lor, orĭ de ce s'aŭ ocupat, numaĭ de farmacie, nu!..,

Că o fi grea munca ce se cere unuĭ licenţiat saŭ asistent în farmacie, că n'o fi poate, destul de bănoasă poziţiunea aceasta, nu zic ba; — dar fie-care din noĭ a trebuit să treacă prin „purgatoriul ĕsta“ şi înainte de toate trebue să se ştie, că farmacia ca şi orĭ ce altă artă, maĭ ales că este şi ştiinţifică, are nevoe de o studiare şi de o ucenicie îndelungată şi *continuă*; pentru ca deprinderea cu lucrările eĭ, — atât pe tărîm ştiinţific, cât şi pe cel practic, să fie desăvîrşită; — şi nu un licenţiat în farmacie, care în timp de 5—6 anĭ a ocupat diferite funcţiunĭ administrative şi poliţieneştĭ, va fi în stare ca — în deplină cunoştinţă de cauză — să dirijeze o farmacie.

Trebuesc dar lucrurile combinate astfel, ca farmacistul să remâe tot-d'auna farmacist, dacă doreşte ca odată se ajungă patron de farmacie.

Acest lucru nu se poate obţine de cât pe de o parte, *reînfiinţându-se* stadiul de asistent, iar pe de alta *reorganizându-se* şcoala superioară de farmacie, — căcĭ numaĭ ast-fel, ţinĕnd pe asistent aproape de farmacie, va prinde iubirea de arta luĭ şi nu mĕ îndoiesc că va căuta tot-d'auna să fie în curent cu mersul progresiv al ştiinţeĭ.

Ca rezumat dar, al celor zise până aci, nu atât interesul patronilor de farmaciĭ de a avea personalul necesar farmaciilor lor, m'a făcut ca *şi de astă dată* să cer reîntroducerea stadiuluĭ de asistent, ci maĭ mult interesul pe de o parte al noilor farmacişti de a fi bine instruiţĭ, iar pe de alta este, *interesul societăţeĭ*, care este în drept să ceară ca acela căruia îĭ încredinţează (împreună cu viaţa sa) o prescripţiune medicală, să fie destul de pregătit pentru esecutarea eĭ conform legilor arteĭ; — maĭ ales, avându-se în vedere obligaţiunea ce se dă farmacistuluĭ de a observa dosele maximale ale diferitelor medicamente eroice, dose pe care un farmacist cu o practică maĭ îndelungată îĭ va fi maĭ leşne de a le observa.

Afară de acestea, reînfiinţarea asistenţeĭ n'o cer de acum când poate s'ar credea că am interes pentru aceasta, ci încă de când regulamentul actual s'a pus în vigoare; — probă de aceasta sunt diferilele mele articole publicate în diferite ziare şi anĭ, adică scrise de mine pe vremurĭ când nu eram de cât un simplu licenţiat care lucra în farmaciĭ private câte 14 — 16 ore pe zi plus serviciul de noapte etc.

Ioan Berberianu
Farmacist Calafat

STIRI TELEGRAFICE

LONDRA, 18 Iulie. — D-niĭ Dillon şi O'Brien aŭ fost puşĭ în libertate; eĭ aŭ rostit discursurĭ contra D-luĭ Parnell.

PARIS, 18 Iulie. — O ordonanţă de neurmărire s'a dat în favoarea D-lor Canet şi Triponnet în afacerea ierbiĭ fără fum.

PARIS, 18 Iulie. — Generalul Ondinol, Duce de Reggis a murit.

Afară de vice-amiralul Vignes, alţĭ 3 funcţionarĭ aĭ ministeruluĭ marineĭ aŭ primit ordine ruseştĭ.

CATULLE MENDES

Julieta victorioasă

Julieta îĭ zise ?

Primesc! Voiŭ veni mâine la tine! La tine. Eŭ la tine! Nu este aşa că sunt adorabilă de bună? Te sfătuesc să cazĭ în genuchĭ, fără întârziere, şi să'mĭ mulţumeştĭ cu lacrimĭ de bucurie voiŭ fi la tine la ora dejunuluĭ; la această oră voiŭ intra în detestabila D-tale locuinţă unde trebuie să vieţuiască *Ylang-Ylang* al vechilor amorurĭ. Meniul? Eŭ mănânc aceia ce ronţăie, pentru a'mĭ da dinţilor meĭ de pisică iluziunea că devorează oase de păsăricĭ viĭ; şi n'am înţeles nicĭ odată ca să poată bea altceva de cât vin d'Asti.

Dar dacă îţĭ acord favoarea prezenţeĭ mele la D-ta îţĭ cer o condiţie.

— Care întrebă Valentin.

— Trebuie să'mĭ jurĭ pe ochiĭ meĭ carĭ aŭ tot cerul în eĭ, pe buzele mele care aŭ tot parfumul rozelor, şi pe credinţa D-tale de om galant, că nu veĭ abuza de nicĭ o manieră când vom fi împreună, că nu veĭ încerca să săruţĭ nicĭ vârful degetelor mele trandafiriĭ, că nu veĭ avea curiozitatea de a vedea că am un mic semn roşu maĭ sus de brâŭ.

Hotărât de a nu respecta nicĭ una din aceste promisiunĭ, Valenta consimţi să facă aceste jurăminte. A doua zi Julieta era în locuinţa luĭ Valentin. Amândoĭ se aflaŭ la masă, el fumând, ea savurând între buze vişine şi bând vin d'Asti, care îĭ păta colţurile gureĭ.

In adevĕr, purtarea luĭ Valentin fu demnă de toate laudele. Nu rosti nicĭ un cuvânt prea înflăcărat, nu-ĭ aruncă nicĭ o privire prea vie. De minune! Părea că are o inimă de marmoră şi o minte de înţelept.

Dar de odată, fără tranziţie, ca şi cum ar fi venit momentul oportun ca să'şĭ manifeste o idee multă vreme meditată, el strigă: „te ador!“ şi o coprinse în braţele sale. Surprinsă şi aşa de frumoasă cu pĕrul despletit, ea lupta cu desperare, se agăţa de perdele, ne vrând să cază pe covorul moale al tapetuluĭ. Cu cuvinte de mânie, cu ţipete de frică şi turbare, ea îĭ reproşea jurământul călcat: „Sperjurule! Mizerabile! Infamule!“

Ah! ce dulcĭ sunt cuvintele acestea în asemenea împrejurărĭ! Ele îl făceaŭ maĭ cutezător şi o strângea în braţe cu maĭ multă pasiune. Julieta se aprinsese de mânie.

Dar încetul cu încetul, fără voia eĭ, se simţea cucerită de o dulceaţă caldă; ochiĭ eĭ par'că mureaŭ într'o tandreţe umedă. Rezistenţa eĭ încetase, cerea iertare: „Oh! Da! Te iubesc! Te iubesc! Am fost cochetă! Te-am făcut să suferĭ! Iartă-mĕ! Te iubesc!“

Ea nu se maĭ împotrivea, se supunea. Ea îĭ cerea numaĭ să n'o surprinză astfel, să aştepte câte-va zile, nu câte-va zile, ci numaĭ până mâine. Mâine va veni foarte bună, cu plăcere şi foarte supusă. El putea s'o creadă că va veni, dar nu avu puterea s'o lase din braţe. „Fie! murmură ea, în sfârşit, sunt învinsă, îţĭ aparţin, şi pentru tot-d'auna. Dar un moment, oh! un singur moment lasă-mĕ!“

De astă dată, el se simţi plin de o bucurie nesfârşită. Ea îĭ cerea să o lase singură pentru a se pudra; iar el, în acest timp, se retrase într'o cameră vecină. Acolo el cugeta: ea îmĭ cedează, ea mĕ vrea! In fine după atâtea cochetăriĭ, după atâtea refuzurĭ amare, după atâtea aşteptărĭ crude, acum ea se făcea dulce şi nu maĭ zicea nu, zicea da. El se simţea măgulit de un orgoliu de tânăr învingător!

Dar în momentul acela auzi uşa trântindu-se şi un hohot de râs batjocoritor. Când deschise uşa, să vadă ce e, Julieta dispăruse, şi nu se auzea de cât paşiĭ eĭ repezĭ coborând scara. **Ax.**

DISCURSU LUI SALISBURY

LONDRA 18 Iulie. — La banchetul de ierĭ de la Mansionhouse, lordul Salisbury a rostit un discurs în care a zis că nicĭ odată situaţia politică exterioară nu a prezentat maĭ puţine dificultăţĭ. — Chestia orientuluĭ care este o dificultate permanentă, nu este încă rezolvată, dar repedea desvoltare a Bulgarieĭ şi a Egiptuluĭ face să se spere că aceste douĕ ţĕrĭ, carĭ formează centrurĭ de civilizaţie, vor avea o influenţa care trebue să aducă o soluţiune trainica a chestiuneĭ orientale. — Progresele îndeplinite de Bulgaria şi de Egipt subt raportul civilizaţieĭ sînt demne de admiraţie; pentru Egipt ele se datorează maĭ cu seama caracteruluĭ Kedivuluĭ. — Atitudinea şi caracterul poporuluĭ bulgar merită admiraţie, dar nu trebue să se uite rolul jucat de principiĭ sĕĭ, carĭ inspiră respect pentru talentele lor politice, curagiul şi persistenţa lor în îndeplinirea datoriilor lor.

Bulgaria a sărit toate fazele copilărieĭ. Englitera vede în Bulgarĭ în caracterul şi principiĭ lor aleşĭ cele maĭ marĭ garanţiĭ, ale uneĭ soluţiunĭ finale în sensul civilisaţiuneĭ şi a progresuluĭ chestiuneĭ orientale.

LONDRA, 18 Iulie. — Lord Salisbury a adăogat în discursul sĕŭ din Mansionhouse că visita proectată de escadra franceză la Portsmuth constitue o garanţie nouă precioasă a amiciţieĭ Francieĭ şi a menţinereĭ păciĭ. Lord Salisbury nu ştie nimic de pretinsele tractate care ameninţă pacea. Insemnătatea tractatelor scrisĕ cunoscute a fost cu mult exagerată.

Aliaţiĭ Englitereĭ sunt aceia carĭ voesc menţinerea distribuţiuneĭ actuale al statelor şi conservarea păciĭ.

DIN IAŞI

Apa şi iluminatul sunt cele douĕ cerinţe absolut necesare pentru a esista un oraş. In maĭ multe rîndurĭ, diferite consiliĭ comunale ce s'aŭ succedat în Iaşĭ, aŭ făcut maĭ multe încercărĭ, prin licitaţiĭ, la care aŭ luat parte câte-va case din Germania, dar lăcomia unora, ne siguranţa ce a însuflat altele chestiunea mare şi arzătoare a alimentăreĭ oraşuluĭ Iaşĭ cu apă îndestulătoare, a rĕmas încă pendintă.

Chestiunea iluminatuluĭ e maĭ mult ca sigur, că a fost tranşată în mod definitiv, de actualul consiliu comunal al Iaşilor în şedinţele de la 15—17 a. c.

S'a presentat la licitaţie o casă germană, dar după metoda nemţească, prin sfete şi hatâruĭ... însă după ce representantul aceleĭ case vede că nu se mănâncă s'a retras. A rĕmas numaĭ casa *Eugen Dolon* din Paris, specială pentru iluminatul cu gaz aerian şi Electricitate. Numele acesteĭ marĭ case inspiră toată încrederea de oare-ce douĕ oraşe Etampes în Franţa şi Mamur în Belgia sunt deja iluminate prin concesiune de această casă.

Consiliul a intrat în tratărĭ cu representatul caseĭ *Eugen Dolon* care era chiar fiul D-luĭ Dolon.

Iată în trăsăturĭ generale condiţiunile principale:

Concesiunea e dată pentru 40 de anĭ cu dreptul de reziliare, de o parte şi alta după 10 anĭ de funcţionare.

Pe tot timpul cocesiuneĭ gazul necesar va fi procurat de zisa casă cu 18 banĭ metru cub.

Instalaţiunea uzineĭ e cu totul în sarcina concesionaruluĭ şi după finea concesiuneĭ va remânea gratuit în sama comuneĭ Iaşĭ.

Concesionarul va ilumina toate Stradele oraşuluĭ; acele unde este posibilitate de a reinstala tuburile necesare, finit pentru care se vor face din noŭ 600 felinare de fontă şi 900 de lemn.

In plus casa Dolon va ilumina cu electricitate, piaţa Primărieĭ şi Teatru naţional.

Consiliul comunal al Iaşilor n'are de cât să se mândrească cu o aşa splendidă afacere. Noĭ ştim că comuna Bucureştĭ plăteşte 27 banĭ metru cub de gaz, prin urmare o treime în plus. Că comuna Bucureştĭ după finirea actualeĭ concesiunĭ la primirea uzineĭ va trebui să respundă un milion douĕ sute de miĭ de francĭ concesionaruluĭ, pe când Iaşiĭ primeşte uzina şi toată instalaţiunea fără nicĭ o plată.

Un mic incident n'ar trebui trecut cu vederea. Iatăl: Consilierul comunal Şişcală, conservator de maĭ dăunăzĭ, în dorinţa sa de a veni în ajutorul omenireĭ, a făcut un apel călduros cătră Dolon fiul, că pentru casa Sf. Spiridon din Iaşĭ, să stabilească de pe acum preţul de 20 metru cub de gaz. D-l Dolon, om fercheş, cu amabilitate ce caracterizează pe francez, a admis cu mulţumire. D-l Şişcală îĭ mulţumeşte întinzĕndu-ĭ mâna în numele suferinzilor din Spitalul Sf. Spiridon.

Dar lucru ciudat! la urma urmeĭ când se pune la vot întreaga concesiune, D. Şeşcală votează contra.

D. Dalon în schimbul mulţumireĭ de erĭ înaintează către D. Şeşcală îĭ strânge mâna şi-ĭ mulţumeşte cordial, tabloŭ.....

Să lăsăm gluma la o parte. Lucrările consiliuluĭ se vor trimite spre aprobare zilele aceste, vom vedea, maĭ ştiĭ poznă, poate ele nu se vor aproba, căcĭ pentru Iaşĭ orĭ-ce îmbunătăţire merg ca din piatră.

ULTIME INFORMAŢII

Domnul Grigore Ventura, primul nostru redactor, se află în acest moment în Elveţia.

D-sa va pleca peste câte-va zile la Veneţia.

—✱—

Ierĭ Joĭ, 18 Iulie a. c. s'a judecat de către Consiliul de revizie al armateĭ recursul Sub-locotenentuluĭ Georgescu Constandin din Şcoala de-aplicaţie şi geniŭ, care a fost condamnat de către Consiliul de de rĕsboiŭ al corpuluĭ al II de armată la 4 anĭ închisoare şi pierderea graduluĭ pentru faptul de furt.

Motivele supuse cassăriĭ, aŭ fost depuse de D. advocat Dimitrie Manolescu căpitan în retragere, iar desvoltarea lor a fost făcută atât de D. căpitan Manolescu cât şi de D. advocat Borş; în urma cărora Consiliul a cassat această hotărîre şi a trimis afacerea spre a fi judecată din nou de către Consiliŭ de rĕsboiŭ din Galaţĭ.

In fine!!!... Constatăm cu plăcere cu această ocazie că justiţia militară a început calea adevĕruluĭ, de a da dreptate acolo unde este, iar nu a tăia cu sabia fără a ţine compt de prescripţiunile legiĭ.

*

Tot azĭ urma a se judeca şi recursul căpitanuluĭ Elefterescu care a fost condamnat de consiliul de Răsboiŭ din Bucureştĭ la destituire, pentru că la porunca şefuluĭ săŭ d'a intra în cort nu s'a supus: acest proces s'a amânat din cauza orelor înaintate şi a indispoziţiuneĭ unuĭ membru din consiliŭ.

*

Asemenea s'a judecat azĭ recursul Administratoruluĭ clasa II Arhip, condamnat de consiliul de rĕsboiŭ din Craiova, la un an închisoare, pentru delapidare de banĭ aĭ statuluĭ; însă cum din partea condamnatuluĭ nu s'a presentat nimenĭ spre a susţine recursul, s'a cerut de către comisarul-Regal respingerea ca nefondată, în urma căruia consiliul a respins rescursul.

—✱—

In poliţia comunală a Capitaleĭ, s'aŭ făcut maĭ multe numirĭ noĭ, depărtându-se o mulţime din aceĭ agenţĭ carĭ în loc să'şĭ vadă de îndatoririle slujbeĭ lor, se ţineaŭ de scandalurĭ.

Maĭ ales în personalul accizelor se simţea nevoia uneĭ premineli generale.

—✱—

Operaţiunĭ de cereale în portul Brăila pe ziua de 18 Iulie 1891:

Grâŭ noŭ de 58 3/4 lbr. 13,95, grâŭ noŭ de 58 lbr. 13,70, grâŭ noŭ de 59 lbr. 13,95, grâŭ vechiŭ de 58 lbr. 13,87 1/2, grâŭ noŭ de 60 lbr. 15,15, grâŭ noŭ de 61 lbr. 15,25; rapiţă de 51 1/4 lbr. 17,52 3/4 lbr.; rapiţă de 52 1/4 lbr 17,70; porumb de 60 lbr. 10; orz de 47 1/2 lbr. 7,65; porumb de 60 1/2 lbr. 10, porumb de 60 lbr. 9,75.

—✱—

Tribunalul de comerţ din Capitală a intrat ierĭ în fondul procesuluĭ Avram M. Lewy, intentat de D-nul Al. Orĕscu, care cere declaraţia în stare de faliment a acesteĭ case.

Pleduarele aŭ ţinut aseară până la orele 6 şi jumĕtate.

Astăzĭ după terminarea şedinţeĭ, tribunalul se va pronunţa în această afacere.

—✱—

Astă-zĭ la orele 2 p. m. aŭ fost în Bucureştĭ 36 grade centigrade căldură.

—✱—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	84 3/4
5% Imprumutul comunal (1883)	94—
5% Imprumutul comunal (1890)	95 1/4
5% Scris. funciare urbane	94—
5% Scris. funciare rurale	97 3/4
5% Renta amortisabilă	99 1/2
5% Scris. urbane de Iaşĭ	85 3/4

ULTIME TELEGRAME

BERLIN, 19 Iulie. — S'a descoperit la *Deutsche Bank* o delapidare făcută de un amploiat care făcea speculaţiune de bilete şt ruble fără ca să fie autorizat. Dacă Banca va recunoaşte aceste angajamente, ea va perde atuncia 1,100,000 mărcĭ.

TOULOUSE, 19 Iulie. — In urma concesiunilor reciproce, greva tramvaiurilor s'a sfîrşit; lucrul va fi reluat azĭ.

CUTIA CU SCRISORĬ

D-luĭ Director al ziar. „Adevĕrul“,

Sub-scrisul şef al muziceĭ militare din Giurgiŭ, absolvent al Conservatoruluĭ de muzică din Bucureştĭ şi compozitor, asistând la solemnitatea distribuţiuneĭ premielor şcoalelor din Giurgiŭ, am ascultat cu plăcere executarea Imnelor. — Amîndouĕ, carĭ s'aŭ cântat *prea bine* de 50 elevĭ de la Gimnaziŭ şi de la cursul primar, împreună cu tenoriĭ şi başiĭ coruluĭ bisericeĭ «Adormirea» cu vocĭ excelente, sub dirijarea D-luĭ L. Tănăsescu, activul profesor de musică vocală al Gimnaziuluĭ local, iar nu cu *fiasco-complect*, dupe cum D. Fuscu scrie în articolul sĕŭ din *Adevĕrul*, No. 877 pag. I.

Acestea, vĕ rog, a le însera D-le Director în numele dreptăţeĭ, deducând că acea critică este efectul vre uneĭ ure personale.

Primiţĭ, etc., etc.

P. Namian
Compositor de musică

Giurgiu, Iulie 1891,

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova	Sâmb. 4^{30} p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{30} p.m.
« Severin	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8^{40} «
« Radujevatz	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{15} «
« Gruia	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Calafat	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12^{30} a.m.
« Widdin	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1^{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet	« 6^{35} «	« 6 «	« 6^{35} «
« Rahova	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Măgurele	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12^{50} »
« Şiştov	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
« Ruaciuk	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4^{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5^{15} «
« Olteniţa	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «
« Silistria	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Ostrov	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţĭ	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila	« 10^{24} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.
« Hârşova	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov	« 9 «	« 6^{44} «	« 9^{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Silistria	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2^{30} a.m.
« Turtukaia	« 2^{45} «	« 2^{44} «	« 2^{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Rusciuk	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11^{30} «
« Şiştov	« 2^{45} p.m.	« 2^{45} «	« 2^{44} p.m.
« Zimnicea	« 3^{15} «	« 3^{15} p.m.	« 3^{14} «
« Măgurele	« 5^{40} «	« 5^{40} «	« 5^{40} «
« Nicopolĭ	« 5^{50} «	« 5^{50} «	« 5^{50} «
« Corabia	« 7^{40} «	« 7^{40} «	« 7^{40} «
« Rahova	« 10^{25} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Bechet	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 11^{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin	« 6^{45} «	« 6^{45} «	« 6^{44} «
« Calafat	« 7^{15} «	« 7^{15} «	« 7^{14} «
« Gruia	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{14} «
« Brsa-Palanca	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin	« 2^{30} «	« 2^{30} «	« 2^{30} «
Dela Severin	« 3^{30} «	« 3^{30} «	« 3^{30} «

Cursele vaporului local între Galaţi-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:

Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:

De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2.43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8.40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12.39 s., din Focşanĭ 1.37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6.22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăseştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.

Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.

Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.

Din Galaţĭ 5,10 s.

Din Vêrciorova 11,15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.

Din Craiova 12,55 p. m.

Din Piteştĭ 9,10 seara.

Din Călăraşĭ 6,25 s.

Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.